

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Chiriac Cristin în numele condamnatului Enciu Iachim, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07 mai 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Enciu Iachim Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei :

1. Prima instanță : 20.06.2018 - 07.05.2019;
2. Instanța de apel : 03.06.2019 - 11.09.2019;
3. Instanța de recurs : 29.01.2020 - 25.03.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 07.05.2019, Enciu Iachim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, echivalentul a 37 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce orice mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

2. Prin sentința nominalizată s-a constatat, că Enciu Iachim, la 10 mai 2018, aproximativ la ora 00:43, ignorând cerințele prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat, sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, deși a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a condus automobilul de model „Xxxxx” cu n/î XXXXX, iar pe str. Xxxxx, Xxxxx, mun. Chișinău, observând echipajul BP a INP al IGP al MAI, a stopat automobilul și a fugit de la fața locului.

În momentul verificării actelor de către agentul constator a apărut bănuiala că Enciu Iachim conducea automobilul în stare de ebrietate și fiind testat cu alcooltestul

„DRAGER 8510” s-a stabilit concentrația de vapori de alcool în aerul expirat de 0,51 mg/l, care conform art. 134 alin. (3) Cod penal și conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009 „modul de testare alcoolscoptică de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei”, se califică drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Enciu Iachim a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, individualizată prin „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului Enciu Iachim a declarat recurs împotriva sentinței, solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei noi decizii prin care Enciu Iachim să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și nici fapta lui Enciu Iachim nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs, avocatul a invocat că, fiind audiați agenții constatatori, ce au confirmat cele expuse de martorii audiați, la demersul acuzatorului s-a încălcat prevederile art.90 alin.(3) pct.4 Cod de procedură penală, care prevede că nu pot fi citați și ascultați ca martori judecătorul, procurorul, reprezentantul organului urmărire penală, greșierul - cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, cu excepția cazurilor de participare la reținere în flagrant delict, de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă, de reexaminare a cauzei în ordine de revizie sau de restabilire a dosarului pierdut. Astfel ca urmare nu pot fi luate în considerație cele descrise de către agenții constatatori, luând în considerație că în cadrul cercetării au fost supuse sub obiecții actele procedural, inclusiv și bonul de la testul alcoolscoptic care nu este semnat de către Enciu Iachim, s-a solicitat recunoașterea nulității actelor procedurale.

Ca urmare celor descrise, a considerat că instanța de fond nu a apreciat total din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, cât și toate probele în ansamblu nu redă vinovăția a lui Enciu Iachim redată de către acuzare, cât și n-au fost apreciate probele conform în urma convingerii de către participanții audiați în proces, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele. Luând în considerație că toți martorii audiați în ședință, redă că Enciu Iachim a fost supus testului după ce a venit de la soacra sa la automobilul său, ca urmare nu s-a demonstrat și nici probe nu sunt ce ar confirma starea conducătorului la momentul ce conducea, ca urmare în urma circumstanțelor descrise de martori și ale abuzurilor de către agenții constatatori, redând un interes din partea acestor polițiști.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019 a fost respins recursul avocatului Chiriac Cristin în numele inculpatului Enciu Iachim, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului Enciu Iachim în baza dispozițiilor art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de recurs a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Necățînd la faptul că inculpatul Enciu Iachim nu recunoaște vina în cele incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de recurs și anume: declarațiile martorului Castraveț Ivan, (f.d. 100-101); declarațiile martorului Trofilat Cristian, (f.d. 102); declarațiile martorului Șalopa Iurie, (f.d. 103); declarațiile martorului Tabaranu Sergiu, (f.d. 107-108); raportul agentului constatator cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, din 10.05.2018, (f.d.8); procesul - verbal de constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, narcotică, din 10.05.2018, (f.d.11); procesul - verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 10.05.2018, întocmit de către agentul constatator Castraveț Ivan, cu participarea martorului Șalopa Iurie și a învinuitului Enciu Iachim, (f.d.12); procesul - verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 10.05.2018, (f.d.10); bonul Drager Alcooltest 8510, din 10.05.2018, (f.d. 15); procesul - verbal de examinare a documentului din 17.05.2018, (f.d. 14); ordonanța de recunoaștere și anexare a mijloacelor materiale de probă - document la cauza penală, din 18.05.2018, (f.d. 16); procesul - verbal de ridicare din 17.05.2018, (f.d. 19); procesul - verbal de examinare a obiectului din 17.05.2018, (f.d.20-22); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc materiale de probă și anexare la cauza penală, din 18.05.2018, (f.d.23); procesul - verbal de examinare a obiectului din 23.05.2018, prin care a fost examinat DVD-R de model Titanium (f.d.28-29); ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc materiale de probă și anexare la cauza penală, din 23.05.2018, (f.d.31).

Astfel, instanța de recurs, audiind participanții la proces, verificînd prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță și în instanța de recurs, a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Enciu Iachim a infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, după semnele calificative „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

Instanța de recurs a considerat că instanța de fond a conchis în mod justificat că totalitatea probelor demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de

ebrietate alcoolică cu grad avansat și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Enciu Iachim ca fiind lipsite de veridicitate, constatând tendința inculpatului de a se autoapăra și de a se eschiva de la răspunderea penală.

Instanța de recurs a apreciat critic argumentele recurentului precum că nu a fost demonstrată vinovăția lui Enciu Iachim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, deoarece probele enumerate mai sus demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate. De asemenea, instanța de recurs a reținut că prima instanță a emis o sentință legală și întemeiată, constatând corect din totalitatea de probe culpabilitatea lui Enciu Iachim în comiterea faptei imputate.

De asemenea, instanța de recurs a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de recurs a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Enciu Iachim o pedeapsă corectă și echitabilă în coraport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce orice mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

La stabilirea categoriei pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75, 76-78 Cod penal în acord cu care persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixe în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, a indicat că fapta săvârșită prezintă un pericol cu grad avansat, care prejudiciază securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, punând în pericol viața și sănătatea cetățenilor RM, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat - fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, precum și săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Instanța de recurs a constatat că prima instanță a ajuns la concluzia justificată de a stabili inculpatului Enciu Iachim pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce orice

mijloace de transport pe un termen de 3 ani, considerînd că această pedeapsă va atinge scopul sancțiunii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor inculpați.

Or, instanța de recurs a considerat că pedeapsa în formă de amendă este una echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității inculpatului.

Instanța de recurs a constatat că pedeapsa nonprivativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Prin urmare, referitor la gravitatea faptei comise, s-a impus de a menționa că prejudicierea relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier are consecințe cu un pronunțat caracter grav, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendințe ascendente. Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse în formă de amendă pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni, în situația în care la caz, inculpatul Enciu Iachim este la prima sa abatere de la lege.

Or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă - amendă - pînă la cea mai aspră - detențiune pe viață.

6. La 13 ianuarie 2020 hotărîrile judecătorești sînt atacate cu recurs în anulare de către avocatul Chiriac Cristin în numele condamnatului Enciu Iachim, prin care a solicitat casarea acestora, cu rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În cererea sa recurentul a invocat următoarele:

- în motivele descrise în decizia Curții de Apel Chișinău nu sunt redate, constatate toate circumstanțele, omiterile instanței de fond, obiecțiile prin care s-a motivat în recurs apărarea, astfel fiind ignorată poziția apărării fiind încălcat principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut art. 24 Cod de procedură penală, prezumția nevinovăției prevăzut de art.8 Cod de procedură penală și dreptul la un proces echitabil prevăzut la art.6 CEDO. Ca urmare sentința atacată nu cuprinde motivele apărării pe care se întemeiază soluția;

- în cadrul examinării cauzei penale ce a avut loc la Curtea de Apel Chișinău, Enciu Iachim, a depus cerere de a fi examinată cauza în prezența acestuia, motivându-și neprezența întemeiat prin probe, astfel colegiul a amânat ședințele din circumstanțele redate de Enciu Iachim. Iar în ultima ședință colegiul a examinat

cauza în lipsa acestuia, nefiind dat în căutare. Astfel în perioada de 9.09.19-11.09.19 Enciu Iachim a avut probleme de sănătate ce se, confirmă prin certificatul de concediu medical și trimitere-extras ca urmare nu a avut putință, posibilitate de a se prezenta la ultima ședință a Curții de Apel. Ca urmare cauza a fost judecată la Curtea de Apel în lipsa inculpatului ce a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 24, art.8 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Astfel, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor

probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, instanțele nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5., 6., 7. din decizie*).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Chiriac Cristin în numele condamnatului Enciu Iachim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Enciu Iachim Xxxxx**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **25 martie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie